

Ved Eleteromagnetismen opdagede Dr. *Seebeck* i Berlin for et Par Aar siden en nye Klasse af electrisk Kiæder, der er betydeligt forskiællig fra den galvaniske. Man sammensætter dem af to forskiællige Metaller, der ere böiede saaledes, at de med deres Endepunkter kunne sammenföies og danne en Ring, ligegyldigt af hvad Figur. Ved at opvarme den ene af Sammenföiningerne frembringer man nu heri et electrisk Kredslöb, som Magnetnaalen angiver. Disse nye electriske Kiæder fordre aldeles ingen Vædske og Metallernes Virksomhed følger deri en anden Orden end i de galvaniske Kiæder. Man kalder nu den *Seebekske* Kiæde den *thermoelectriske*, og den Galvaniske, som Mod-sætning deraf den *hydroelectriske* Kiæde, man kunde paa Dansk kalde hiin den varmeelectriske, denne den vandelectriske Kiæde, dersom man ikke maaskee vil foretrække de fuldstændigen af det græske afledede Ord, for de Danske, der dog maa benytte det af det Græske afledede *electrisk*. Det var at formode, at man af flere saadanne Kiæder maatte kunne danne en sammensat mere Virksom ligesom man af flere Galvaniske Kiæder danner den Voltaiske Söile. I Selskab med Baron *Fourier*, en af det franske Instituts bestandige Secretairer, har Professor *Örsted* anstillet Forsög herover. Det viste sig herved, at der i Gierningen lader sig sammensætte en virksommere thermoelectrisk Kreds, ved at sammenföie afvexlende Stykker af to forskiællige Metaller, naar man enten opvarmer hver anden af Sammenföiningerne, eller afkiöler dem, eller endnu bedre forener begge Fremgangsmaaderne, og afkiöler hver anden, men opvarmer den anden Halvpart. Det viste sig herved, at denne nye Art af electrisk Virkning fordrer langt fuldkomnere Ledere end den galvaniske, lige-

primum apud aves et amphibia a doctissimo Jacobson detecta est, anatomicæ pleuronectis soleæ insigniter affirmata.

som denne atter fordrer fuldkomnere Ledere end den sædvanlige Gnidningselectricitet. For den thermoelectriske Virkning ere Metallerne ikke bedre Ledere, end Marmor eller middeltørt Træ er for Gnidningselectriciteten. Man maa derfor giøre Metalstykkerne i den thermoelectriske Kiæde saa korte som muligt; hvorved dog paa den anden Side Varmen let kommer til at sætte sig alt for snart i Ligevægt; en Uleilighed man da ikkun undgaaer, naar man udsætter hveranden Sammenföining for en bestandig Tilströmning af Varme, og de andre for en ligesaa bestandig Tilgang af Kulde. Man har endnu ikke drevet denne Sammensætning til den Fuldkommenhed der let var muelig; men Professor *Örsted* har foresat sig at fortsætte disse Forsög, og derover at aflægge Selskabet Regnskab. Her skal endnu ikkun bemærkes, at det i hine Forsög viste sig, at man med en sammensat electrisk Kiæde kunde frembringe galvanisk Virkning paa en præpareret Fröc.

I forrige Aarsberetning omtaltes den Opdagelse af Prof. *Zeise*, at Kulsvoilet sat i Vexelvirkning med Oplösninger af Kali og Natron i Viinaand forvandles til et *Kulsvoelbrinte* eller (maaskee bedre udtrykt) *Kulbrintesvoile* *) der i alle Maader forholder sig som en Syre. Vi

*) Man benævner nu meget almindeligt i Chemien Sammensætningerne med særdeles Hensyn paa deres electronegative Bestanddeel, f. Ex. *Oxide*, *Chlorure*, *Jodure*, *Sulphure*. I denne Aand maa en Sammensætning, hvori Svovlet er den negativeste Hovedbestanddeel i det franske Kunstprog faae Navn af *Sulphure* og i vort af *Svoile*. Det vil da maaskee komme mere og mere at Brug at kalde Hydrogenens Forbindelser *Hydrurer* eller hos os *Brinter*. Brintens Forbindelser med Svovlet maatte da ikke mere kaldes *Svoelbrinter* men *Brintesvoiler*. Imidlertid vil intet hindre os fra, at vende Benævnelserne om i forskiellige Tankerækker, og kalde Forbindelserne *Brinter*, naar der tales om Brintens Virkninger, *Svoiler*, naar der tales om Svovlets.